

[Statsministeren]

stisk folkeparti og de radikale på lidt forskellige vilkår, indrømmet, har givet udtryk for, at denne regering burde dannes, er det også klart, at vi skal lytte til, hvad der kommer af synspunkter. Her er vi rimeligt samarbejdsvillige, men også her må SF og de radikale begge gøre sig klart, at det jo ikke kan nytte noget, at de hiver hver sin vej. Jeg skal ikke snakke om jakken i dag, men det kan ikke nytte noget, at de hiver hver sin vej, for så går enhver bestræbelse for konkret og realistisk politik i retning af det, som socialdemokratiet først og fremmest vil, bestemt i stykker, og det håber jeg ikke at man vil medvirke til.

Jeg er meget uenig i denne lidt foragtelige tone, der kommer ind i diskussionen, når socialistisk folkeparti giver udtryk for, at socialdemokratiet fører borgerlig politik. Socialdemokratiet fører den politik, som med udgangspunkt i socialdemokratiets ideer og tanker og interesser og programmer kan gennemføres i det folketing, der til alle tider har haft et borgerligt flertal. Det, der har været vores styrke, hr. Gert Petersen, til trods for det borgerlige flertal, ikke bare i dag, men også langt tilbage, har været, at der har været et stort socialdemokratisk parti. Vi har ikke haft det, der måske nu er på vej i arbejderbevægelsen, og som er en fare, nemlig en opsplitning politisk af det, vi med ét ord kalder arbejderbevægelsen. Så længe denne opsplitning bare var i form af relativt små partier, der konkurrerede med hinanden ude på venstrefløj, var det ikke så farligt, men det kan godt blive en fare, hvis ikke man forstår realiteterne i dette; så er der en fare for, at de borgerlige partiers dilemma – lad mig tale åbent om det, medens næsten alle 179 medlemmer er til stede – bliver overført til den venstre side af salen, og det er en udvikling, som jeg meget vil anbefale at man ikke kommer ud i.

Når jeg nu har takket sådan lidt behersket socialistisk folkeparti for støtten, vil jeg sige: I er lige så kloge som mennesker i socialistisk folkeparti, I ved godt, at I har en taktisk fordel af at støtte socialdemokratiet, I ved godt, at denne regering ikke bør væltes, i hvert fald bør I ikke bidrage til det. I ved godt, at det giver jer en chance for både at kunne fremstå som dem, der støtter socialdemokratiet, og så hele tiden at kunne fortælle befolkningen, at I bare vil noget, der er end-

nu bedre, meget bedre, mere socialt og mere socialistisk, uanset at kendsgerningen er, at hvis noget skal gøres, skal vi have mindst et tredje parti, som ikke er socialistisk, med.

Det, jeg siger nu, er sagt til socialistisk folkeparti, men det er faktisk også sagt ud ad vinduet, for at man i arbejderbevægelsen fuldt ud kan forstå det. Det er simpelt hen en kamp på liv og død om en afgørende enhed i arbejderbevægelsen, ellers får vi overført de problemer, som de borgerlige har, til os. Det må ikke ske.

Til hr. Glistrup skal jeg ikke sige meget andet end dette, at hr. Glistrup er jo et menneske, og fremskridtspartiet er et parti, som har buldret løs siden 1973. Det, der efter mit indtryk er det typiske i dag, er, at fremskridtspartiet og hr. Glistrup buldrer voldsomt, men det bliver mere og mere hult, der er efterhånden ikke nogen slagkraft i det. Det er, som om et oppositionsparti af den art først har en periode, hvor der er gennemslagskraft i alle disse, hvad skal vi sige, fraser, som man kører frem med, men når der er gået 3, 5, 7 år, virker det ikke på befolkningen mere. Det er den situation, der bare betyder, at der spildes for megen tid i det parlamentariske system. Nu kunne jeg mest beklage det på de borgerlige partiers vegne, men det er det, der sker, et spild af tid, hvor der buldres som tomme tønder, men hvor der ikke arbejdes på nogen måde konkret, og efterhånden taber befolkningen interessen for det. Det fremtræder stærkere i en del af befolkningens opfattelse af tingene et stykke tid. Det kan også være, at f. eks. socialdemokratiet bliver opfattet lidt mere blegt, men vi er der vedholdende. Jeg tror, at det gælder for fremskridtspartiet, at dette parti er inde i en udvikling, der klart viser tilbage og væk fra indflydelsen i dansk politik.

Jeg må alligevel sige, at der var en enkelt betragtning i hr. Glistrups synspunkter, som kunne give anledning til en positiv bemærkning fra min side. Det er måske overraskende, men ret skal nu være ret, der var et guld-korn.

Hr. Glistrup sagde: de, der nu puster sig op til at være alternativ til regeringen og socialdemokratiet, er ikke et hak bevendt. Det var et nogenlunde rigtigt citat af hr. Glistrup. Jeg tror, man må sige, at det er i hvert fald en god måde at sige det på; det er ikke helt den måde, jeg ville sige det på, men det er